VOLUME 56. MÁRCIUS 1, 1964 No. 5. szám. — 1964 március 1

JÉZUS mondá: "De előbb hirdettetnie kell az evangéliumnak minden pogány népek között." (Márk 13:10.)

Az Amerikai Magyar Baptista Szövetség hivatalos lapja
Official Organ of the Hungarian Baptist Union of America

TURMEZEI E.:

A nagy titok

A beteg arcán béke, nyugalom.
És feje felett a falon
selyemre hímzett különös szavak:
Középen nagy betűkkel ez: "Szenvedni . . ."
és közötte virágok köze rejtve:
"kell . . . tudok . . . szabad!"

Elmondja, ha értelmét kérdezed,
a szive mennyit lázadt, vétkezett,
míg csak azt tudta, hogy szenvedni KELL,
Elébe állt az elkerülhetetlen,
és látta, hogy nem menekülhet el,
nem segít könny és keserű miért,
hogyha szenvedni KELL, szenvedni KELL!

Azután lassan, elcsendesedett,
s megtanulta, hogy szenvedni lehet
békén, a keresztfára feltekintve
nem úgy, mint eleinte.
Hisz a tövisek áldást rejtegetnek,
halálba hullt mag gyümölcsöt terem!
S mint akit szent erő erősített meg,
. . . vallotta már merészen, mosolyogva:
TUDOK, TUDOK szenvedni, Mesterem!

Ma már többet is tud. Szenvedni SZABAD!
Ma már énekel a kereszt alatt.
Hisz földi vak szemek ha nem is látják,
az övé látja: szenvedni kiváltság,
Krisztussal, Krisztusért!
És ma már tudja,
hogy a tövises út a Krisztus útja!
Nem is kíván mást, csak menni, amerre
Mestere lábnyomai látszanak.
Szivében zeng a diadalmas ének,
hogy: szenvedni SZABAD, SZABAD, SZABAD",
Nincs gát, nincs akadály, nincs tilalom.

— Ezért ragyog ott a különös írás,
a nagy titok, felette a falon.

Amíg szemem csodálja csendesen,
szivem mélyén egyért esedezem,
Hisz a tövisek senkit sem kímélnek . . .
Előbb vagy utóbb tűzbe vet a Mester,
úgy akarja hitünket edzeni.
"Szenvedni kell . . ., tudok . . ., szabad!"
Nehéz órákban kipróbált szavak!
Oh, Mesterem!
Ugy szeretném a végén kezdeni!

("Utjelző tövisek", c. kötetből.)

(1950)

Az örökéletre vezető ismeret

(János 17:3.)

A fenti igét az Ur Jézus főpapi imájából vesszük, mely imában az Atyjához esedezik halála, feltámadása és mennybemenetele előtt. Ha ez az Ige nem volna az Ur imádságában, akkor is nagyon fontos és tanulságos igazságokat találnánk az Igében, de amennyiben az Ur imádságába foglalta e gondolatokat, azzal még erőssebbekké és fontosabbakká tette előttünk. Ugy vélem, nagyon is érdemes röviden itt megemlékezni az örökéletre vezető ismeretekről.

A Jézus Krisztus megismerése az egyedüli egy igaz Isten megismerése és az örökéletben való részesedés, elválaszthatatlanul összekapcsolódik egymással. Az élő Isten megismerésének egyetlen feltétele és kikerülhetetlen útja az Ur Jézus Krisztus megismerése. Hiszen az emberi értelemmel felfoghatatlan, mindenható és mindent tudó Isten Krisztusban és Krisztus által jelent meg e világon, az emberi megismerés törvényeihez alkalmazkodó véges formában, mint emberi személyiség. — Az örökéletet összeköti, illetve határozottan kijelenti, hogy abban csak akkor lehet része az embernek, ha az Ur Jézus Krisztus által — **és nem valaki más által** — személyes összeköttetésbe kerül a mindeneket csodásan megteremtő örökkévaló Istennel. **"Én vagyok az Ut, az Igazság és az Élet"**, tanítja az Ur.

Amikor valaki az Ur Jézus Krisztust befogadja szivébe és életében helyet ad az Urnak, abban a pillanatban megnyeri az örökéletet s már itt e földi létben átérezi, hogy az örökélet az övé lett. Ez az élet a túlvilági életnek tökéletesebb formában csak folytatása lesz az örökkévalóságban. De ki kell hangsúlyoznunk: Csak akkor számíthatunk az üdvösségre, ha már itt e földön Jézus Krisztus által megismertük az Istent és az Ur engedelmes gyermekeivé váltunk. Ellenesetben csak a kárhozat vár az emberre.

Szerezd meg ezt a fontos ismeretet s ismerd meg az Istent, hogy részese lehess az örök boldogságnak. Elmondok itt egy igaz történetet, mely segítséget nyujt e fontos ismeretben.

Két úriember utazik a repülőgépen New Yorkból Californiába. Az egyik egy előkelő külsejű, tiszteletre méltó öreg ember, a másik egy fiatal tudós, aki utitársának sok mindenféléről beszél, amit tanult az egyetemen. Közben meg-megkérdezi az uriembert: "Ismeri Nietzschét?" — "Nem ismerem" — feleli közönyösen az öreg. — "Ismeri Schopenhauert?" — "Nem ismerem" — hangzik ismét az egyhangú felelet. — "Ismeri Gerhart Hauptmant?" — "Nem ismerem" — hangzik ismét a felelet. Erre a fiatal tudós szinte bosszúsan kérdezi: "Kit ismer hát az úr?" — Megszólal az öreg úriember és igy szól a fiatal tudóshoz: "Amikor én olyan idős voltam, mint ön, három fakultás doktora voltam. Sok és sokféle ismeret fölött rendelkeztem. Most azonban csak egy valakit ismerek. **Őt ismerem, a Világ Megvállóját, Akit ismerni boldogság és örökélet.** Erre a fiatal tudós elhallgatott, mert

ez ismeret több és magasabb volt, mint az ő ismerete.

Kedves Olvasóm, Te kit ismersz? Tudásod, bölcseséged szükséges, de az Isten ismerete nélkül hiányos és nem vezet téged az örökéletre. Soha nem szabad elfelejtenünk, hogy ez az ismeret tesz képessé arra, hogy életünkkel, jó, Isten szerinti cselekedeteinkkel, az Ur Jézus Krisztus nagy érdeme által megszerezzük az örökéletet!

Egyszer egy farmer a földjébe magvakat hintett. Szomszédja megkérdezte: Szomszéd, mit vetsz a földedbe? — "Magvakat!" — volt a felelet. — "Milyen magvakat?" — kérdezte. — A magot hintő farmer így felelt szomszédjának: "Nem tudom!" — s aztán folytatta: "Mi a különbség, milyen magvakat hintek? Az Isten majd nagy hatalma által a rossz magvakból is jó gyümölcsöt ad", — mondotta.

Isten igéje azt tanítja, **"aki mit vet, azt aratja"**. — Sokan úgy gondolkoznak, mint ez a farmer: Akármit vetünk, akárhogy éljünk, mi a különbség? Isten majd az élet végén mindent megbocsát s az egyház szertartása szerint bebocsát az örökkévaló boldogságba.

Ez istentelen teológia!

Isten szent igéivel ellenkező hamis tanítás! Ha bűnös dolgokat vetünk, annak következményeit aratni fogjuk! Ha pedig életünket Istennek szenteljük teljesen s vetünk értékes dolgokat, melyek Isten igéivel megegyeznek, **akkor, és csakis akkor aratunk üdvösséget az Isten országában!**

EMERITUS

Uj szövetség a Krisztus vérében

Az Uri szent vacsora az Ur Jézus Krisztus szenvedésére és halálára való emlékeztető vacsora. Az Ur Jézus azt mondotta tanítványainak:

"Ezt cselekedjétek az én emlékezetemre."

Itt tehát emlékezésről van szó, illetve arról, hogy nem szabad Isten gyermekeinek elfelejtkezni az Ur Jézus cselekedeteiről, tanításairól, életéről, haláláról, feltámadásáról és második eljöveteléről. — Sőt Pál apostol arra tanít, hogy mindaddig gyakoroljuk ezt életünkben, míg az Ur ismét eljő erre a földre. Sok, felmérhetetlen áldást jelent Isten gyermekei részére az Ur vacsorájával gyakorolt megemlékezés.

Az Ur vacsorája még a megemlékezésnél is több Isten gyermekei részére. Az "Uj testamentom", illetve Szövetség az Ur Jézus Krisztus vérében. Megpecsételése annak a Szövetségnek, melyet az Ur Jézus Krisztus szerzett vérén megváltottjai számára.

"E pohár amaz új szövetség az én véremben",

mondja az Ur Jézus Krisztus.

Nem a kenyér és a pohárban levő szőlőtőke gyümölcse változott át megszentelő titokzatos isteni erővé, mely összeköti az embert Istennel, hanem sokkal inkább a megtérés és újjászületés által megtörtént Istennel való kapcsolat és szövetség az, mely megváltoztatja az embernek egész életét. Az Ur vacsorájával megemlékezünk és megerősítjük az Istennel való Szövetségünket. Ha Szövetségünk nincsen az Istennel, az úrvacsorázás nem biztosítja az üdvösségünket.

..Erre nézve példaként szolgál a házasságban a jegygyűrű. A gyűrű csak jelképe annak a belső, egymáshoz való szeretetnek és vonzalomnak, ami a házasfelek szivében egymással szemben létezik. A keresztyéneknek először is Istennel lelki közösségben kell lenni s ebben a közösségben jő létre az új szövetség, melynek egyik külső jele az úrvacsora.

Az Ur Jézus tanításában új szövetségről van szó. Ez azt mutatja, hogy volt egy régi szövetség Isten és népe között. Ezt a szövetséget Isten Ábrahámmal kötötte meg és később Izráellel megerősítette. Ebben a szövetségben az Isten kötelezte népét arra, hogy az általa adott parancsolatokat és törvényeket megtartsa.

Az Isten parancsolatainak és törvényeinek megtartására az Isten népe képtelen volt s e miatt századokon keresztül sokat, nagyon sokat szenvedett. — Egyiptomban kemény megpróbáltatások közé kerül. Többször elvitték fogságra pogány uralkodók. Nabukodonozor idejében 70 esztendeig húzta a rabigát sok szenvedéssel. Az áldás és jólét helyett az átkot választotta. Isten látta népének nyomorúságát s hatszáz évvel az Ur Jézus Krisztus születése előtt kijelentette Jeremiás próféta által: "Imé jőnek napok, azt mondja az Ur, és új szövetséget kötök Izráel házával és a Júda házával . . . nem ama szövetség szerint, melyet az ő atyáikkal kötöttem . . ., hanem az lesz a szövetség . . .

"Törvényemet az ő belsejökbe helyezem és az ő szivökbe írom be . . ."

(Jeremiás 31:31—34.)

Tehát nem külső, hanem belső. Nem testi, hanem lelki szövetség ez.

Mielőtt az Ur Jézus Krisztus megáldoztatott volna és Szentlelke e földre alá szállott volna, hogy az emberekben lakozzon, Urunk azt tanította:

E pohár az új szövetség az én véremben.

Az idő megérkezett; a szövetség Isten és emberek között létre jött, mely Isten kegyelmi ajándéka. Azt pénzzel megvenni nem lehet, kiérdemelni is lehetetlen, tanítja a Szentírás (Róma. 3:24; 6:23; Ef. 2:8—9.).

Nekünk embereknek más tennivalónk nincsen, csak az, hogy hittel elfogadjuk s életünkben alkalmazkodjunk az Ur Jézus Krisztus vére által kötött szent isteni szövetséghez. Életünk, cselekedeteink mutatják meg azt, hogy ebben a szövetségben élünk-e, vagy abból már régen kiestünk s áldozatai lettünk a külső vallásoskodásnak!

Molnár Balázs

A lelki ajándékokról

"Mert amiképpen a test egy és sok tagja van, az egy testnek tagja pedig noha sokan vannak, mind egy test, azonképpen a Krisztus is. (I. Kor. 12:12.).

"Ti pedig a Krisztus teste vagytok és tagjai rész szerint" (I. Kor. 12:27.).

Pál apostol az I. Kor. 12-ben az egyház, a gyülekezet életét az emberi testhez hasonlítja.

Az emberi test legkisebb sejtjére és legfontosabb szervére egyaránt jellemző az, hogy:

1. Mindegyiknek önálló sajátságos feladata van,

2. Mégis egymással szoros kapcsolatban vannak és egymástól függnek.

Ugyanez jellemző az egészséges gyülekezeti életre is.

Istennek minden gyermeke, aki vette a Szent Lelket, kapott vele együtt lelki ajándékot is. "Osztogatván mindenkinek külön, amint akarja" (I. Kor. 12:11). — Kérdés, hogy felismerted-e, hogy mit kaptál?

ELÁSTAD, VAGY ÉLSZ VELE?

Hogy én is ajándékot kaptam 20 év után most ismertem fel. Tudatlanságom ideje alatt is késztetett Isten Szent Lelke a szolgálatra és én erre a biztatásra különbözőképpen reagáltam.

Volt, amikor engedtem a Szent Lélek intéseinek és áldás származott belőle. — Szivembe békesség és öröm költözött. Istennel és embertársaimmal szemben mélyebb kapcsolat épült ki. Amikor ellene álltam, nyugtalanság, feszültség, megkötözöttség tartott fogva.

És vádoltam azt az embert, aki felé

megtagadtam a szolgálatot. De előfordult az is, hogy bár engedtem a Szent Lélek intéseinek, mégsem lett áldás a következménye. Miért? Mert a lelki ajándék csak szeretettel (I. Kor. 13-mal!) együtt épít. Aki felé hiányzott a szeretetem, ott nem épített a szolgálatom, sőt rontott.

Egy testvérem mondotta egyszer nekem, hogy az ő leányának van egy zenetanára, akinek ha odaadnak egy zenedarabot és ő rámutat, hogy itt vagy ott hiba van, azt nagyon komolyan kell venni és ki kell javítani. De ez a tanár csak azt tudja, hogy hiba van, de már kijavítani nem tudja, ahhoz nem ért.

Ebben az egyszerű képben kezdtem valamit felismerni magamról. És Isten Szent Lelke azóta feltárta előttem, az én lelki ajándékomat.

Felismerem a szép, igaz szavak mögött is a diszonáns hangot, a lelkületet. És azt nekem meg is kell mondanom.

Sokszor voltam bizonytalan, szóljak-e, vagy sem?

Sokszor ellene álltam ennek a hangnak. Nem az én dolgom. Vagy leállított mások véleménye, amikor mondták nekem: "Ne kritizálj!" Volt, amikor láttam, milyen más lehetne ennek vagy annak a testvérnek az élete, ha szólhatnék, de tudtam, hiába szólnék, úgy sem fogadja el tőlem és hallgattam.

Előfordult, hogy szóltam, de nem volt bizalmam az eredményben, vagy az illetőnek nem volt bizalma velem szemben, vagy hiányzott valamelyikünkből a szeretet és így áldás nem származott belőle.

Soha ne kérj tanácsot, ha Isten Lelke valamire indít, mert lebeszélnek! — TEDD meg!

Sokszor akartam mással elvégeztetni azt, amit nekem kellett volna megtenni! Mikor láttam, hogy valakinek a lelke, vagy szolgálata, illetve az Ur ügye úgy kívánja, hogy szólni kell, szinte kétségbeesetten könyörögtem értékes, komoly embereknek, hogy szóljanak, de a válasz ez volt: "nem a mi dolgunk" — "ne kritizáljunk"! (A helytelenségeket ők is éppen úgy látták, mint én.) Megdöbbentem és próbáltam megértetni velük, mily fontos volna, ha a helytelenül viselkedőt vagy beszélőt figyelmeztetnék. Hiába! — Akkor sziven ütött a felismerés. Ha nem az ő dolguk, akkor az enyém!

Én én engedtem a Lélek kényszerítésének. Az engedelmességből újabb felismerés született. Aki felé a Szent Lélek küldött, az megértette az intést vagy figyelmeztetést és elfogadta, de akiket én kértem, hogy tegyék ugyanezt, csak kritikának látták.

A gyülekezetek élete beteg!

Mi ennek az oka?

1. Nem ismerem fel SAJÁT lelki ajándékomat. Ezért vagy elfojtom és különböző ferdeségek kerültek előtérbe életemben. — Vagy nincs bennem szeretet és szolgálatom visszautasításra talál. Nem tudok építeni és beépülni a gyülekezetbe.

2. Nem ismerem fel a gyülekezet többi tagjának lelki ajándékát. Visszautasítom. Nem vonom be az építésbe.

Igy a lelki ajándékokkal rendelkező tagok megkeseredve, váddal, gátlásokkal telve, egy örömtelen, száraz, ferdeségekbe menekülő életet élnek.

Vagy ha nem bírják elfojtani a Lélek szavát, elmennek olyan gyülekezetbe, ahol élhetik belső szabadsággal a maguk lelki életét.

Ebben látom magyarázatát az egyszínű, azonos lelki ajándékokkal rendelkező gyülekezeteknek.

(Csak a tanítás, csak a gyógyítás, csak a nyelveken szólás stb. számukra a központi kérdés.)

Itt különösen nagy felelősség terheli a gyülekezeti vezetőket, lelkészeket, prédikátorokat.

Felismerik, elfogadják, beépítik-e gyülekezetükbe, bármilyen lelki ajándékkal rendelkező tagjaikat, vagy megszűnik saját lelki ajándékainak megfelelően? — Nem épülhet emberre a gyülekezet!

Csak különböző lelki ajándékokkal rendelkező emberek tudják együtt kiábrázolni Krisztust.

"Ha az egész test szem, hol a hallás? Ha az egész hallás, hol a szaglás?" (I. Kor. 12.).

A gyülekezet legyen szem, amely lát, fül, amelyik hall, száj, amelyik szól, láb, amelyik jár, kéz, amelyik cselekszik és így tovább. Mindenki a maga helyén.

Testvéreim!

Gyülekezeti életünk beteg, Miattunk, Te miattad és én miattam! Több bizatott rád. Több is lesz számon kérve tőled!

Keresd, kérd, hogy Isten Szent Lelke tárja fel előtted, amit kaptál Tőle Te és amit a Te testvéred kapott.

Kérj hozzá szeretetet és épülj bele a te gyülekezetedbe!

Ne akard a más talentumát! Hidd el, hogy boldog leszel a magadéval!

Nem a te ügyed és nem az én ügyem, hanem a miénk együttesen, mert ez az ügy az Ur Jézus ügye! Fogd meg szorosabban az Ur kezét és fogjuk szorosabban egymás kezét.

Ebben az egységben segítsen győzelemre a mi Urunk, kinek neve legyen mindörökké áldott!

Topolyay Kató

Köszönő levelek

Köszönő levelek érkeztek szerkesztőségünkbe, melyekből egy pár sort közlünk jelen számunkban:

"Egy új határkőhöz érkezve — új esztendő — megemlékezünk arról is, hogy az Urnak vannak irodalmi eszközei, melyek által az egész világon hirdetődik az Evangélium. Ilyen a mi kedves Evangéliumi Hirnökünk is. Köszönjük a lapot, amit az elmult évben is megküldtek részünkre. Az Ur áldja meg a Testvéreket s fizesse vissza minden fáradozásukat gazdagon. Adjon több lelki erőt a munkára; szellemi és anyagi képességet a lap további kiadásához. Kegyelemteljes megújhodást és boldog újesztendőt kívánunk az Egyesült Államokban élő lelki testvéreinknek."

Bilics Testvérek,
Németországból

—o—

Kedves Testvérek!

Hálásan köszönöm a kedves Evangéliumi Hirnököt, amelyet szeretettel küldenek címemre. Egyben Istentől megáldott újesztendőt kívánok mindnyájuknak.

Özv. Némedi Teréz
Yugoszlávia

—o—

Kedves Lelkész Testvérünk!

Egyszer kaptam 20 példány Evangéliumi Hirnököt, amit nagyon fel tudtunk használni rövid idő alatt. Minden szám talált gazdát. Mivel a feladó címe nem volt a csomagon, nem tudtam, kinek köszönjem meg. Ezúton mondok hálás köszönetet sokak nevében, kiknek nincsen lelki kapcsolatuk és közösségük. Az Evangéliumi Hirnök nagy segítség számukra. Az Ur további áldását és kegyelmét kérjük munkájukra.

Faulkner Terézia,
Philadelphia, Pa.

Kérelem Nőtestvéreinkhez

A Női Szövetség Isten segítségével ezévben ünnepli 50 éves fennállását Konvenciónk alkalmával. És hogy ünneplésünk méltó legyen a Szövetség szép multjához, szeretnénk — amennyire lehetséges lesz — pontos képet adni az elmult, áldásokban gazdag 50 esztendőről.

Ezért igen kérjük azokat, akik valamit is tudnak arról, hogy kik voltak a Női Szövetség elnöknői 1917-től 1938-ig, legyenek szivesek haladéktalanul közölni velem.

Mrs. MARY STEG
225 Papermill Lane Ext.
Fairfield, Conn.

EVANGÉLIUMI HIRNÖK
GOSPEL MESSENGER
Published semi-monthly by the
Hungarian Baptist Union of America
225 E. 80th St. New York 28, N. Y.

Editor — Szerkesztő:
Rev. PETRE M. ADALBERT
943 Merrill Ave., Lincoln Park 25, Mich.
Z. C. szám: 48146

Entered as second class matter at the Post office of New York, N. Y., under the Act of March 3. 1879. Accepted for mailing at the special rate of postage as provided in Section 1103, Act of October 3, 1917

Subscription fee: $3.00 per year
Előfizetés, címváltozás erre a címre küldendő:
Mr. John Szasz
1619 Edward Ave. N. E. Canton 5, Ohio

MIKOR TANULJUK MEG?

". . . Legyetek teljesen egyek ugyanazon értelemben".

Maxim Korky aviátor Oroszországban egy csoport fiatal orosznak megmagyarázta a repülés művészetét. Egy azok közül megkérdezte a repülőtisztet: Mondja kérem: Mi megtanultunk repülni a levegőürben, mint a madár; úszunk a tenger mélyében, mint a nagy hal, de hogyan és mikor tanuljuk meg ebben az életben úgy élni, mint az ember?

Ez volt a problémája az embernek évszázadokon keresztül és ez a problémája ma. Ez volt a nagy megpróbáltatása hajdan a korinthusi gyülekezetnek és ez a problémája ma a Krisztus egyházának. Nem érti meg az Istennek az egységre vonatkozó szavait, vagy nem akarja megérteni. Irigység, széthúzás az önakarat megnyilvánulása mindenütt. Pedig a Krisztus egyházának, a keresztyén gyülekezetnek egységesnek kell lenni. Az egységben van az erő. Azért győz az Egyház ellensége a lelkekben, mert nincsen egységes ereje szembenézni a sátánnal, a minden gonoszság atyjával.

Közelebbről nem ismerjük a korinthusi gyülekezet történetét, sem a hét kisázsiai gyülekezet életét. A korinthusi gyülekezetről annyit tudunk az Irás alapján, hogy nem volt köztük megértés, békesség, szeretet s talán azért pusztult el ez a régi keresztyén gyülekezet. A kisázsiai gyülekezetekről nem sokat tudunk, annyit azonban feljegyzett János apostol a Mennyei Jelenésekben, hogy sok küzdelme volt ezeknek a gyülekezeteknek is. S noha sok tekintetben dicséretesek voltak, az Urnak volt ellentmondása ezekhez is. Hogy mi történt ezekkel? Isten tudja. Talán az első szeretet meghidegülése. Vagy a világgal való összekeveredése. Vagy hamis tanok befogadása ásta meg idejekorán sirjukat!

A Szentirásokban minden a mi tanulságunkra iratott meg. Vajjon mikor tanuljuk meg a keresztyének azt a leckét, amit az Ur az Irásokban adott a keresztyéneknek? Látni kellene az irást a falon: **"Megmérettél és híjával találtattál".** Mikor tanuljuk meg az Isten-adta leckét, mikor élünk úgy, mint ahogy élni kell az embernek?

—o—

Kiáltó szó hangzik a pusztában

Közel kétezer évvel ezelőtt Júda környékén, a Jordán folyó partján hangzott el először ez a kiáltó szó Keresztelő János ajkairól: **"Kiáltó szó a pusztában, készítsétek el az Urnak útját, egyengessétek ösvényeit". — "Teremjetek megtéréshez illo gyümölcsöket és azután jöjjetek megkeresztelkedni" (alámerítkezni) — mondotta tovább János, az Isten igaz hírnöke és szolgája.**

"Jöjjetek hozzám mindnyájan, akik meg vagytok fáradva, terhelve és én megnyugosztlak titeket. Tanuljátok meg éntőlem, hogy szelíd és alázatos szívú vagyok és találtok nyugodalmat a ti lelkeiteknek" — hangzik a világon minden nép és nemzet felé az Ur Jézus Krisztus szeretetteljes és nyájas meghívó szava.

Illés hajdan ítéletre hívott, Mózes boszszúállásra, az Ur Jézus Krisztus János által a megtérést ajánló útján a megbocsátásra, üdvösségre és a léleknek örök nyugodalmára szólítja fel az embereket.

Pusztában hangzik el a legtöbb hívó szó. János a Judea pusztájában kiáltott, a mostani igehirdetők a legtöbbször puszta lelkeknek, süket füleknek, közömbös, könnyelmű embereknek kiabálnak. Jönnek némelyek most is a régi farizeusok szerint Isten szolgáihoz megkeresztelkedni és azután "sántálnak kétfelé". Járnak az Ur házába is és ugyanazok járnak bűnös helyekre, szennyes, piszkos mulatókba. — Imádkoznak is és azután gondatlanul megkáromolják az Istent.Néha áldoznak is nemes célokra, de sokkal többet bűnös testi élvezetekre. Kalapot emelnek, keresztet vetnek a templom előtt, vagy bent a templomban, de megkáromolják az Isten szent nevét. Két urnak akarnak szolgálni, két úton akarnak járni, ami teljesen lehetetlen. **Aki csak félig az Istené, az egészen az ördögé.**

Testvérem, aki keresztyénnek, vagy bárminek vallod magadat, hiába kínlódol, erőlködöl, csak magadat csapod be, senki mást, de legkevésbbé az Istent. "Nem lehet két urnak szolgálni", tanítja az Ur Jézus, — ez még senkinek sem sikerült. Sajnálatos tény, hogy a kétfelé sántikálás által az emberek sokan ámítják magukat. Istennek is, a bálványoknak is — főleg az aranyborjunak — akarnak szolgálni. Gyakorolnak élettelen, semmit jelentő ceremóniákat, haszontalan emberi rendeléseket, azt gondolván, hogy ezek által Istennek kedveskednek, de ezek mellett a bünösök útján járnak.

A hütlenül Istentől eltávozó tékozló fiaknak és leányoknak haza kell jönni az atyai házhoz. El kell hagyni az emberek által felállított félrevezető ceremóniákat, és vallásos szokásokat s azokkal együtt a vallásoskodást s szivedet, egész életedet Istennek kell adni. Bármely egyházhoz tartozol, ha nem a megtérés és újjászületés által jutottál oda, hanem tudtodon és akaratodon kívül lettél tagja, nem vagy keresztyén, kevésbbé a Krisztus tagja s ennek következtében örökéleted nincsen biztosítva. Jöjj, még ma van időd, holnap már késő lehet.

—o—

"Választotta magának az Isten"

Kor. 1; 1:28b.

Tavasz közeledtével virágos kertekre gondolunk s csináljuk a terveket arra nézve, hogy a kertnek melyik részébe helyezzük el a virág gyökereket s vetjük el a magvakat. A virágmagvak között találunk olyanokat is, melyekről ha nem volna ismeretünk, azt állítanánk róluk, hogy nincsen bennük élet és azokat hiába vetjük el a földbe. Pl. az őszi rózsa magvai megszáradt, jelentéktelen és életnélkülieknek látszanak, de ha szabályosan elhintjük a jól megművelt földbe, ősszel gyönyörű díszben ragyognak virágos kertünkben.

Életkörülményeink hasonlítanak ezekhez a magvakhoz. Gyakran azt gondoljuk magunkról, hogy életünk már nem számít. — Megöregedtünk, jelentéktelenekké váltunk, stb., de ha komolyabban foglalkozunk magunkkal és Isten igéivel, akkor azt látjuk, hogy az élet körülményeiben vannak olyan áldott lehetőségek még az aggkorban is, melyek szép lelki virágokat, kellemes gyümölcsöket teremnek.

Isten, a mi mennyei jó Atyánk ezért választott és hívott el minket. Szolgálat a keresztyén ember feladata s ebben senkinek sem szabad megrestülni. Az én és a Te feladatod, Testvérem, hogy Isten kezébe helyezzük el erőnket és gyengeségeinket s az Isten általunk elvégezi dicső

munkáját. Vegyünk példát a magvakról. Azokat be kell vetni a földbe s a földdel való szoros összeköttetés folytán az Isten és az emberek segítségével gyümölcsöket hoznak. Azok értéktelenekké válnak s végre el is vesznek, ha nem vetjük a földbe. A földben Isten csodálatosan érinti a magvakat; azok megrothadnak és új életre kelnek.

Ha az ember magát Isten kezébe helyezi teljesen, Isten érinti az ember szívét és lelkét és az Ur vezetése mellett széppé, értékessé válik az élet. Mi emberek vagyunk, Isten hasonlatosságára teremtett emberek. Azért teremtett Isten, hogy Őt szolgáljuk ott, ahová állított ez életben és úgy, ahogy Ő azt részünkre elrendelte. Isten csak azt kéri tőlünk, hogy mi a helyünkön részünket a munkából kivegyük.

Az Ur Jézus azt tanítja: **"Ha valaki elveszti az ő életét én érettem, megtartja azt s ha valaki megtartja az ő életét, elveszíti azt!"** Tartsuk meg életünket az által, hogy mint Istennek választottjai magunkat Isten kezébe adjuk át.

—o—

"Közel van az Ur"
(145. zsoltár 18.)

Méltóságteljesen és hófehér takaróval télen-nyáron őrködik a boliviai La Páz felett az El Illimani hegycsúcsa. Van úgy sokszor, hogy napokon keresztül köd takarja el. Mégis tudjuk biztosan, hogy ott van, noha látni nem is lehet. Ha aztán ismét kisüt a nap, ott áll a komor hegyóriás, — szebb, mint valaha!

Mindennapi életünk és terheink is olyanok, mint a boliviai köd. Eltakarják néha az Isten áldott orcáját előlünk. Legalább is nekünk úgy tűnik fel . . . Elcsüggedünk.

De milyen jó is tudni, hogy Isten mindig közel van az Őtet szeretőkhöz. Bizony közel van az Ur! Nagy csodálattal fedezzük fel, hogy amikor a bajok elmúlnak, Isten kegyelme dicsőségesebben ragyog fel előttünk. "Ha nehéz időben elcsügged a szivem, vigasztalást igédben, Uram, Te adj nekem. Ha kétség közt hányódom és mentségemre nincs módom, Te tarts meg, Istenem!"

Ref. Cs. P.

Olvasd!

Terjeszd!

Szerezz új előfizetőket az EVANGÉLIUMI HIRNÖK-nek!!

A legáldottabb szolgálat Isten igéjének terjesztése. Lapunk terjesztésével .Isten igéjét terjeszted!

NŐK ROVATA
Rovatvezető: Szerencsy Mária
17840 Lorain Ave., Cleveland 10.
Női konf. elnöke: Steg Mária
Alelnök: Szabó Istvánné
Pénztáros: Kurtz Lajosné
Jegyző: Szerencsy Mária

Naomi visszatérése

"Megmozdult a város miattuk és mondák: Nemde nem Naomi ez? (Ruth 1:19, 21.) Naomi nem okolt senkit, családjának az idegenben elszenvedett veszteségei miatt. Azonban mégis volt valami szivében, ami miatt így nyilatkozott: "Ne hívjatok Naominak, hanem inkább Márának (Naomi jelentősége: szelíd. Mára: keserűséget jelent.) mivel üresen tértem vissza. (Az angol bibliafordítás szerint.) Sok megtért, de visszaesett hívőnek van hasonló véleménye és tapasztalata. Távol lenni az Urtól és nem az Ur akaratában élni, "árvult" magára hagyatott üres élet az.

"Az Ur megdorgál és megostoroz mindent, akit fiává fogad". (Zsid. 12:6.- Naomi alázatos lett, az Ur dorgáló keze alatt. Naomi rájött arra, hogy az Ur nem fordított hátat Naominak az engedetlenség miatt, amikor elhagyták Kánaánt. — Naomi keserűen és talán szégyenkezve jött vissza, férj és fiai nélkül. Nem tudta és nem is gondolta, hogy míg az Ur dorgálja, ugyanakkor készíti is az áldást az ő számára. Mi is milyen gyakran kételkedünk Isten kegyelmében és céljában a szomorúság közepette. Amikor visszanézünk, látjuk és tapasztaljuk az Ur nagy szeretetét és irányítását életünkben.

Naomi tudatában volt, hogy az Ur indítja őt vissza Betlehembe és mégsem látta tisztán az Ur kegyelmét, mivel keserűség volt a szivében. Sokszor ilyen akadály a mi életünkben is a keserűség, vagy megkeseredés. Naominak nagy alázat kellett a visszatérésre. A tékozló fiú is csak nagy megaláztatás után tudott atyjához így kiáltani: "Atyám, vétkeztem!" (Luk. 15:21.)

Csak a keserűség között jött rá méltatlanságára és ez "a magáraismerés" egyengette az utat az atyai házhoz, az atya szivéhez.

"Ismerd meg magadat", a bölcsnek ez a mondása ha megvalósulna életünkben, ha az "Ige tüköre" előtt megállva észrevennénk lelkünk hiányosságait, tudom, sok mindent másként cselekednénk és el sem indulnánk a tékozló fiú útján, de az Ur Jézus szavai nemcsak a tanítványokra, de reánk is vonatkozik sokszor: "Nem tudjátok, minémű lélek lakik bennetek." (Luk. 9:54.)

Igy aztán elindulunk a tékozló fiú útján és megtapasztaljuk hamarosan, milyen nehéz a visszatérés.

De aki Naominak egyengette az utat és szomorúságai közt is készítgette az áldást, az az Ur a tékozló fiakat is atyai szivére szorítja, ha eljutottak a magára ismerés, és magábaszállás után vissza az atyai ház felé, csak figyelj . . ., mert

Ott a messze földön árván, hontalan,
Halld meg a kiáltást, fiam, fiam!
Vár Atyád szerelme, vár rád vigasza,
Jöjj a messze tájról, oh jöjj haza!

Rajtad a nyomornak súlyos terhe van,
Tested, lelked szenved, fiam, fiam!

Búsan összetörve jársz, vigasztalan,
Megpihenni vágyol, fiam, fiam!

Nézd a rossz világnak csak fullánkja van,
Drága csak nekem vagy, fiam, fiam!

Szómnak ellenállnod úgy is hasztalan,
Jöjj, mert egyre várlak, fiam, fiam!
Vár Atyád szerelme, vár rád vigasza,
Jöjj a messze tájról, oh jöjj haza!

(Sankey I.) (Bonar H.—Vargha Gy.-né)

TH. FAULKNER

Vallomás

Oly jó, hogy ÉRZEM: kezemben kezed,
Követ a léptem: elmegyek Veled! :

Oly jó, hogy HALLOM: mit ajkad beszél,
Hallgatok Rád és nem érhet veszély.

Oly jó, hogy LÁTOM: hol a keskeny út,
Amelyen lelkem üdvösségre jut.

Oly jó, hogy TUDOM: Golgotha hegyén
Lettem a Tiéd, lettél az enyém.

Oly jó, hogy HISZEM: megmosott véred.
Te vagy nekem: a Feltámadás, Élet!

(Erős vár — Palotay Gyula)

RAPPARD DÓRA:

Mindig, mindenütt Krisztussal!

Ki csendben elaludt az Urban,
Ne keresd a messze távolban.
Az Ur szava igéri biztatón:
Krisztusnál megleled mindenkoron.

Krisztusnál és nem idegen honban,
Nem csalóka, eltűnő álomban.
Krisztusnál, ki idők folyásában
miként megígérte, mindig mellettünk van.

Krisztusnál itt . . . Krisztusnál ott . . .
Oh üdvösségszerző szent légyott.
Nincsenek távol kedveseink, lám
csupán a partnak tulsó oldalán . . .

A fösvénység

Még a nagy világháború előtt több évvel meghalt Moszkvában egy Kukin nevű ember, aki 20 millió rubelt, sok házat és többféle birtokot hagyott hátra. Fényes laktermei voltak, de nem használta azokat, hanem csak egy hitvány lyukban lakott. Szögek, ócskavasak és az utcáról összehordott mindenféle holmi hevert rakáson lakóhelyén; ágya egy undok fészek volt, de alatta állott pénzes ládája, amelyben halála után 60.000 rubel papírpénzt találtak, részben elrothadt, részben molyette állapotban. A főkincsek pedig a pincében hevertek. Néhány év előtt reá esett egy láda fedele, amikor a kincsei közt ült és életveszélybe került. Kiáltására elősietett a háziszolga és megszabadította veszedelmes helyzetéből. Életmentőjének hálaképpen 30 kopeket (néhány fillért) adott, de egyúttal elbocsájtotta őt szolgálatából ezekkel a szavakkal: Te láttad pénzemet!

Kukin utolsó foglalkozása abból állott, hogy a megnyirkosodott értékpapirokat zsinóron szárítgatta. 80 éves korában halt meg. Mondják, hogy pénzesládáján mult ki és halálában kezével átkulcsolta azon vasrudakat, melyek a ládát védték. Valósággal az ő nyomorult tanyáján halt el, arccal a fal felé fordulva. Bőröndjében 4 millió rubelnyi pénzt találtak. A meghalt ember életében soha egy fillért nem adott jótékony célra, ő maga kolduskénti élt, száraz kenyérrel és sóval, ruhája pedig oly ronda volt, hogy gyermekei szégyelték magukat vele kimenni. Végrendeletében azt kívánta, hogy összes pénzét sírjába helyezzék. Persze, hogy az örökösök nem tették ezt, de vajjon boldogabbak lettek-e ezzel a kinccsel és jobban használták-e fel, mint ő? Azt most a nagy felfordulás után megállapítani nem tudjuk.

Mit használt annak a nyomorultnak az ő sok kincse? Oh, mily vádlóvá válik az örökkévalóságban minden egyes aranya!

A fösvénység a legnagyobb bűnök egyike. Pál apostol azt írja a fösvénységről, hogy az bálványimádás (Kol. 3:5.).

Valóban bálványimádás, mert aki a vagyonnak, pénznek, drágaságoknak hódol, az nem szolgálhat Istennek. Máté evangélista ezt írja: "Senki sem szolgálhat két úrnak, mert vagy az egyiket gyűlöli, a másikat szereti; vagy az egyikhez ragaszkodik, a másikat megútálja. Nem szolgálhattok Istennek és a világi gazdaságnak." (Máté 6:24.)

De a fösvénységnek több foka van. A fentebb megnevezett ember a legnagyobb zsugoriság képviselője volt. Vannak azonban fösvények maguk iránt, fösvények mások iránt, fösvények maguk vagyonából és fösvények a mások vagyonából is.

Van, aki a vagyongyüjtés szerelméből mindent megtagad magától és másoktól. Van, aki magától nem tagad meg semmit, de másoktól elvenne mindent perlésel, uzsorával, álnoksággal és bármi gonosz ürüggyel. Van, aki ugyan nem zsugori és nem is vágyik nagyon a máséra, de nem is akar adni másnak. Van, aki ad, de csak koldusfalatot és ha meg van bízva valami pénznek olynemű kezelésével, hogy ebből a szegényeknek, vagy más jó célra osztogasson, alig akar valami keveset nyujtani, hanem kamatoztatja a tőkét azzal a szándékkal, hogy mikor majd még nagyobb lesz a tőke, könnyebben és többet tudjon adni. De ezt az időpontot sohasem éri el. Ilyen fösvények közé tartoznak azok is, kik folyton-folyvást gyüjtik a vagyont, azon szándékkal, hogy majd haláluk után a jótékonyságnak jusson, holott életükben kellett volna jó példát mutatni.

A fösvénység nagy bűn, s azért boldog az, akinek szive nincs a vagyonhoz kötve, hanem örömmel és szeretettel ad annak és oda, ahol szükség van. A zsoltáríró mondja: "Boldog a férfiú, ki féli az Urat és az ő parancsolataiban igen gyönyörködik. Osztogat, adakozik a szegényeknek; az ő igazsága megmarad mindörökké, az ő feje felemelkedik dicsőséggel! (112 zsolt. 1. és 9. v.) Az Ur Jézus pedig így szól: "Adjatok, néktek is adatik." (Luk. 6:38.)

MISSZIÓ-MEZŐKRŐL

ÜNNEPI BANKETT REV. MOLNÁR BALÁZS és CSALÁDJA TISZTELETÉRE

Nagy öröme volt bridgeporti gyülekezetünknek január 12-én, vasárnap, amidőn megünnepeltük Rev. Molnár Balázs testvérünk közöttünk munkálkodásának 15-ik évfordulóját. Azért is örvendeztünk ez alkalommal, mert az Ur őt úgy vezette, hogy elálljon azon szándékától, hogy itt hagyja e gyülekezetet és máshol vállaljon szolgálatot. Meggyőződött arról, hogy az itteni munkája még nincsen befejezve

Molnár testvéreink részére ez az ünnepség teljesen meglepetés volt. Semmit nem tudtak erről. Vasárnap reggel, úgy mint rendesen bejött a templomi irodába egy kissé elmélkedni az istentisztelet előtt s amidőn kinyitotta az ajtót, nagy meglepetésére ott találta az állami missziós titkárt, Rev. N. Titust, akit meghívtak az ünnepély levezetésére.

Tágas templomunk teljesen megtelt ünneplő közönséggel. Többen voltak 200nál, leginkább testvéreink. Vendégeket nem is mertünk hívni, mert féltünk attól, hogy helyünk az alsó teremben kicsi lesz nagyobb csoport befogadására A lelkiekben gazdag istentisztelet után a gyülekezetben megjelentek az ünneplő gyülekezet vendégei voltak a megterített asztalok mellett.

Az asztalok díszítését Szántó Józsefné testvérnő hozzáértéssel vezette s az étlapot pedig Steg testvérnő állította össze és készítette el.

A főszakács szerepet Kish L. Gyula töltötte be. A kitűnő ételek az otthonokban készültek el, érthető okok miatt.

A főasztal felett jégből vésett "15"-ös szám ragyogott, mellette egy villany szökőkúttal, mely piros "Hawaiian" punchot lövelt a magasba.

Ebéd után az üdvözlések és köszöntések következtek Kis Elemér vezetése mellett. A gyülekezet és annak szervezetei következtek ajándékaikkal. Egyes személyek is köszöntötték Molnár testvéreinket s az Isten gazdag áldását kívánták további munkálkodásukra. Egy nagyon érdekes költeményt írt és mondott el ez alkalommal Molnár tv. idősebb fia: "Fifteen Years" címmel.

Végül Molnár testvéreinkre került a sor, akik a meghatódástól most az egyszer nem találták a megfelelő szavakat, melyekkel kellően megköszönhették volna a gyülekezet áldozatos szeretetét. Később egy levélben írta meg testvérünk gyülekezetünk minden családjának, amit itt is leközlünk olvasóinknak.

Ez az ünnepély Molnár testvéreinknek többszörös ünnepélye volt. Ebben az évben ünnepli a testvér graduálásának 20-ik esztendejét; úgyszintén 20. éves prédikátorrá avatását s házasságuk 20. éves évfordulóját. Ezekért is gratulálunk testvéreinknek.

Végül megemlítjük, hogy az egész ünnepséget Molnár Géza testvérünk, bizottságunk elnöke tervezte és vezette le, mely sok élvezetet és örömet adott úgy az ifjabb, valamint az idősebb testvéreinknek. Ezt kívánjuk megosztani lapunk olvasóival.

Megbízásból: Stumpf Árpádné

—o—

Molnár testvér köszönő levele: "AZ URÉ LEGYEN A DICSŐSÉG"

"Soha nem voltam — s remélem, nem leszek — öndícséretre vágyó. Soha nem kértem, vagy kerestem azt, hogy valakik engem ünnepeljenek, vagy valamilyen kiváló elismerésben részesítsenek azért, mert valamit végeztem. Ha tehetek valamit, az Isten kegyelmének és nagy szeretetének tulajdonítom. Ezért a dicsőség és köszönet Istent illeti, nem engem.

Azonban amit a kedves bridgeporti testvéreink tettek január 12-én, önkéntesen, természetesen, szép és dícséretes megértéssel, nem úgy tünt fel, mintha minket ünnepeltek volna, hanem inkább úgy, mintegy közösen kifejezett hálaadás az Istennek azért, hogy hosszú éveken keresztül megadta azt a kedves privilégiumot, hogy együtt építhettük Isten országát. Feleségem, én és gyermekeink csak azért részesedtünk különös megtiszteltetésben, mert az Ur minket használt fel testvéreink között munkájának vezetésében. Tehát csak az Uré legyen a dicsőség.

Egyik kimagasló pontja ünnepélyünknek az volt, mikor a főbejáratnál levő egyik vezető testvérünk engem és családomat előre vezetett és leültetett a testvéreink közé, ahol a család együtt hallgathatta Isten igéjét és együtt dícsérhettük áldott szent nevét gyülekezetünkben. Hálával van tele szivünk az Isten és testvéreink iránt és örömmel mondjuk: "Áldott legyen a frigy, mely minket összeköt."

Molnár Balázs, felesége és három fia.

—o—

FIFTEEN YEARS

Fifteen years, fifteen years, fifteen years,
Unbelievingly rings in our ears.
Where did all this time go?
We keep thinking, but we dont know.

After all, it was not even long
The kind of pastor with whom we get along.
We do not say that everything was honey,
But many good deeds made it sunny.

Now that fifteen years have gone by,
Let us give it another try.
This time let us try for twenty
By that time, we should have plenty.

That he may retire with satisfaction
That may be provided by his congregation.

After all, he deserves nothing but the best
To live in peace, without us pests.
Although I am sure if he were asked,
He would say, this was not even a task.

When God is our Leader, nothing will fail.
No matter what difficulties the work contain or entail.
Let's forget the past, and work harder together
Don't wait till it changes to a better weather.

Augustus Molnár

A keresztyén élet annyira áldott, amennyire Istennek átadott. — Aki szűken vet, szűken is arat. — Ez lelkiekre is vonatkozik. — Add át magadat teljesen Krisztusnak — és teljes lesz rajtad a Krisztus áldása.

TANULJUNK

Irja:
Rev. PETRE M. ADALBERT
szerk.

A Timótheushoz írt II-ik levél

Ezt a tanulságos, rövid, mindössze négy részből álló levelet is Pál apostol íratta közvetlen az első levele megírása utáni esztendőben, Kr. u. 66-ban, az apostol kivégeztetése előtti időben.

Timótheushoz írta levelét, aki abban az időben az efézusi gyülekezetben teljesített szolgálatot.

Pál apostol e levél megírása idején másodszor van a római fogságban. Minden reménységét elveszítette arra nézve, hogy onnan kiszabadul. Talán Isten megjelentette neki azt, hogy meg fog áldoztatni a Krisztusért. Készenlétben várta az időt, de érezte lelkében annak szükségét, hogy egy második levelet is írjon, melyben további szükséges utasításokat ad szolgatársának. Ezek az utasítások nemcsak Timótheusnak szólanak, hanem a mai korban szolgáló lelkipásztoroknak és igehirdetőknek. Isten szavai ezek az apostolon keresztül hozzánk, melyeket nemcsak olvasni kell, hanem el is kell fogadni és gyakorolni a vallásos életben.

Az utasítások kimagasló pontjai közé tartoznak a következők: Az Isten elhivatott szolgáinak az Evangéliumhoz hűeknek kell maradni minden körülmények között. Az evangéliumnak prédikálását és terjesztését az emberek között terjeszteni kell szóban, tettben és jó példában. Erősen kihangsúlyozza, hogy a hamis tanoktól óvakodni kell, mert azok megrontják a lelki életet és a krisztusi igazságoktól messzire elvezetnek. Meg kell maradni azokban, amelyeket Pál apostol tanított.

Miután az utasításait megírta, rátért személyes ügyeire s azok között arra a megható, lelkében átérezett valóságra, amely e levél írása után hamar bekövetkezett: "Mert én immár megáldoztatom és az én elköltözésem ideje beállott." — Csodálatos előttünk az, hogy ilyen körülmények között is ilyen mély igazságokkal foglalkozott. A legtöbb, halálra ítélt ember ilyenkor gondolataiban megzavarodik s értelmesen még beszélni sem tud. Az apostol ezen nyugodt és határozott lelki állapota is erősen alátámasztja azt, hogy őt az írásban is Isten vezette. Boldog tudat Istennel élni és járni minden időben!

Ezt a levelet négy részre oszthatjuk a következőképpen:

1. Az Isten kegyelmében való örvendezés: 1:R.
2. Intelem az Irásokhoz való hűségre: 2:R.
3. A szakadásoktól, tévelygésektől, képmutatástól óvakodni kell! 3:1—6. v.
4. Az apostol magánügyei: 4:6—22-ig.

Ebben a levélben az apostol, illetve Isten az apostolon keresztül tanítja a halhatatlanságot, amit tisztán és világosan az Ur Jézus Krisztus hozott e világra. A Szent Irások Istentől vannak, melyekhez hűségesen ragaszkodni kell minden időben. Isten ebben a levélben üzeni mindenkihez azt, hogy a halálra el kell készülni Pál apostol példájára. Pál készen volt.

Készen vagyunk-e mi?

BRIDGEPORT, CONN.
Lelkipásztor: Molnár Balázs

Forgács Pál testvérünket az Ur haza hívta január 3-án 85 éves korában.

Testvérünk 1911. évben fogadta el az Urat személyes Megváltójának Granite City, Illinois államban. Istenben hívő életének legnagyobb idejét a bridgeporti (Conn.) gyülekezetünkben élte, ahol példás keresztyéni életet él. Sok éven át a gyülekezet egyik diakónusa volt s hűséges szolgálata után a gyülekezet tiszteletbeli diakónussá választotta. A magyar társadalmi körök tiszteletét és megbecsülését is bírta.

Abban talált nagy örömet és élvezetet, ha a gyülekezeten kívül és belül valamilyen munkát végezhetett. Nem állott félre semilyen munkától. Az Ur házát szépítgette kívül és belül. Sokszor éjjel is végzett munkát, ahol szükség volt arra.

A jó Isten szép tenor hanggal áldotta meg testvérünket, aki nagyon sokszor éneklésével örvendeztette a gyülekezetet. Az ifjúságot szerette s viszont az ifjúság is őtet.

Karácsony napján szállították a kórházba s ott 9 napi betegség után az Urhoz költözött.

Utolsó percéig énekeket dudolgatott betegágyában. A legutolsó éneke az ápolónők hallatára, élénken, pontosan, hiba nélkül ez volt: "Reád van szükségem, legjobb Barát", melynek befejezése után csendesen elaludt.

A temetési szertartást úgy a temetkező kápolnájában, mint a templomban nagy részvét mellett Rev. Molnár Balázs lelkipásztor tartotta.

Az Ur vigasztalja meg a megszomorodott sziveket, főleg özvegy feleségét, aki-

vel 61 esztendeig boldog házasságban élt. Négy fia, feleségeik, unokái és dédunokái szeretete koszorúzta ravatalát.

Emléke legyen áldott!

Stumpf Zsuzsánna

*

NEW YORK, N. Y.

Lelkipásztor: Fülöp Árpád

Wigins Moude testvérnőnk 1964 február 7-én az Urhoz költözött.

Akik ismerték, mind szerették. Csendes, komoly, hívő élete példás volt mindenki előtt. Bibliai kort ért el e földön és az Urral járt, ha talán nem is annyira mint Énok. Korházi ágyon töltötte élete utolsó hónapjait. Éleinte az volt a vágya, hogy meggyógyulva, földi otthonába térhessen, de később az Urhoz, a mennyei hazába vágyakozott.

Temetése február 10-én az imaházból történt, ahol Dr. Hazord hirdette Isten vigasztaló igéit, majd a temetőkertben Fülöp testvér, a gyülekezet pásztora szolgált. — Ar Ur Szent Lelke által vigasztalja meg a szomorú szivűeket.

Hirek a Bethesda Otthonból

Floridában nincs négy évszak az időjárásban, mint a mérsékelt éghajlat alatt. Csupán a naptár szerint tudjuk azoknak idejét. A vetés, aratás is másként megy. Mikor a mérsékelt égöv alatt a csípős hideg beköszön, itt éppen akkor van a gyümölcsérés és szedés ideje. Azonban az ünnepeket itt is a naptár szerint tartjuk meg.

Az északi államokban a nép karácsonyra havat szeretne látni s rendesen mindig fehér északon a karácsony. A természet mély álomba merül s a táj gyönyörű fehér hótakaró alatt pihen. Itt Floridában egészen más az élet. Minden zöld a karácsonyban és virágok is nyílnak. Különböző gyümölcsök érésének ideje van még karácsonyban is. Innen szállítják azokat az északi államokba, hogy az emberek ott is élvezzék Istennek áldásait. Oh mily csodálatos és bölcs a mi Istenünk!

Karácsony est. — Egy nagyon kedves és sokáig emlékezetes marad részünkre. Ennek műsorát egy háromtagú bizottság készítette el, úgy, mint Attila, Petre és Robertson testvérnök. A programmot Kurtz direktorné vezette le. Miután három éneket közösen elénekeltünk, Attila testvérnő előadta: Hogyan ünnepelték a karácsonyt Magyarországon? Majd Kurtz testvérnő felolvasta Attila testvérek unokájának egy iskolai dolgozatát a karácsonyról, ami a Watervliet-i újságban is megjelent. Ezek után az énekkar két énekkel gazdagította a programmot. Ezt követte Kurtzné énekszólója: "Oh Holy Night." Közben megjelentek az "Indiatlantic Baptist Church Melinda Club" leányai s miután énekeltek, ajándékokat osztottak ki mindenkinek s egyben boldog karácsonyt kívántak. Ekkor Borók testvérnőnek is kedve lett látogatóban itt lévő Janockiné nővérével egy duettet énekelni. Nagyon jól sikerült. Azután több ártatlan, keresztyénies játékokkal szórakoztunk s változatosság kedvéért és a végén mindenkinek ki lettek osztva az ajándékok, minek az öreg testvérek úgy örültek, mintha soha azelőtt nem kaptak volna ajándékot. "Csendes éj" című énekkel 9:30-kor ért véget az ünnepség s mindenki boldogan ment nyugovóra.

Karácsony — Ujabb szokások szerint karácsonyt a templomban a közelebb eső vasárnap ünneplik. Mi ettől eltérően régi szokás szerint karácsony napján d. e. 10 órai kezdettel istentisztelettel ünnepeltük a karácsonyt. Kis énekkarunk két nagyobb karénekkel működött közre s utána meghallgattuk a karácsonyi üzenetet angol nyelven, amit az Otthon direktora: Kurtz testvér adott elő. Magyar nyelven Petre testvér prédikált.

Tisztelet után megérkezett Rev. Bene János tv. nejével, aki a "Winterpark Baptist Church"-nek a pásztora. Magával hozta taperecorder gépjét, hogy énekeinket és jókívánalmainkat felvegye és elküldje a californiai testvéreknek. Jól kihasználtuk az alkalmat: énekkari számokat, duett- és szóló énekeket adtunk le. Ezek mellett boldog karácsonyi és újévi ünnepeket kívántunk a californiai testvérisegnek ás barátainknak.

Ujév napja — Az év első napján évnyitó istentiszteletet tartottunk, mely igen áldásosnak bizonyult. Először Kurtz testvér beszélt angol nyelven ezen tárgy alapján: "One more year to live". Utána az énekkar énekelte: "Még szól az üdv szava" s utána Petre tv. prédikált magyar nyelven ezen tárgyról: "Legyen meg a Te akaratod!" Kihangsúlyozta ezt. Ha újévi fogadalmat akarunk tenni, nagyon ajánlja, hogy törekedjünk ebben az esztendőben s azért komolyan imádkozzunk és hozzuk meg érte a szükséges áldozatokat, amint Mesterünk Jézus is tette.

Ujév est — Ujév este egy másik nagyon áldásos esténk volt. Ismét elöttek Rev. Bene testvérek és elhozták Billy Graham világhírű evangélista "Chicago Crusade" nevű filmjét, mely több, mint egy órát vett igénybe. Ezen a helyen is köszönetet mondunk jfjú Bene János testvérnek áldozatos szolgálatáért. — Mindenért a miénk az örök hála és Istené a dicsőség. —

Egy örvendező

Ujabb jelentés a Bethesda fürdőről

Még mindig nyitva áll az alkalom az adakozásra a Bethesda fürdőre. A kitűzött gyüjtési célunkat még nem értük el. A jelen napig ezen célra befolyt $4,005.50. Ezzel szemben vállalkozásunk $5,000.00-be került.

Ha még valakit az Ur Lelke indít ezen nemes ügynek a támogatására, szíveskedjen hozzám az alábbi címre elküldeni. Az egyik magyar közmondás így hangzik: "Ha nem csurog, hát csöppen."

Az alábbi sorokban találunk ismét hét nagyon édes cseppet, melyek sokat segítenek nekünk és nagyon kedvesek a mi mennyei Atyánk előtt.

Mr. and Mrs. Michael B. Kovach $50.00, Rev. and Mrs. Emil M. Balla $25.00, Mr. and Mrs. John Szasz $25.00, Mrs. Stephen Szabo (férje és szülei emlékére) $50.00, Mr. and Mrs. Alex Raduly $25.00, Mr. and Mrs. John Vaprezsan $100.00, Mr. and Mrs. Alex Balint $5.00.

Ezen nemes szivű adakozók fogadják leghálásabb köszönetemet szives adományukért Otthonunk, Szövetségünk és a mi jóságos mennyei Atyánk nevében.

Rev. Gabriel Petre
746 Kossuth Rd., S. E.
Palm Bay, Florida

A PÉNZTÁRNOKOK CIMEI:

Az AMB Szövetség pénztárnoka:
Mrs. MARY K. STEG
225 Papermill Lane Ext.
Fairfield, Conn.

Aggmenház és Árvaügy pénztárnoka:
KISH ELEMÉR
924 Congress St., Fairfield, Conn.

Irodalmi pénztárnok:
JOHN SZÁSZ
1619 Edward Ave. N. E. Canton 5, Ohio

Női Szöv. pénztárnok:
Mrs. MARIE KURTZ
748 Fordham Rd. Palm Bay, Fla.

Ifjúsági Szövetség pénztárnoka:
RUTH MOLNÁR
235 Villa Avenue
Bridgeport 4, Conn.

Vas. Isk. Szövetség pénztárnoka:
Mrs. ERNEST CSATÓ
3508 Chatham Ave., Cleveland 13, Ohio